

Destanlaşan Hayatlar 1 Ahmet Rifki Destanı

– Okan KİLİT · 29 Aralık 2012

"zaman
esaretin zincirlerini kırma zamanı
akrep yelkovan
bağımsızlığa dönüyor
Ey Hakk!
bu nasıl imtihan
dağ gibi yiğitler
beş metrelik kefene sığıyor
cayır cayır yanarken anaların yüreği
küllerin arasından bir vatan doğuyor."

Ahmet Rifki
okşadı anasının ak saçlarını
hakkını helal et dedi
öptü mübarek elini
söyleyecek çok sözü vardı ama
düşümlendi boğazında kelimeler
bu ayrılık fena büktü belini

"yoksulluk sen misin
alnımın karası
sen kaderim de oldukça
diner mi yüreğimin yarası"

ağır adımlarla çıktı evinden
uğradı köyün bakkalı Selahattin beye
cebinde azdı parası
usulca eğdi başını
emmi dedi
ben cepheye gidiyorum
yaşlı anamı size emanet ediyorum
eksik etmeyin aşını
kaderimiz de vuslat varsa geri dönerim
dönersem gece gündüz çalışır
size borcumu öderim

gözleri doldu Ahmet'in
ardına bakmadan yürüdü
mırıldanmalar yükseldi bulutlara
gök kubbeyi
anaların duaları bürüdü

"Çanakkale cephesi zorlu
zalim düşman yurduma dikmiş gözünü
lakin ölmek var dönmek yok
Mehmetler bayrağa vermiş sözünü"

Anafartalar
ah Anafartalar
mayın, mayın ki en kahpe tuzak
sesi ses değil
sanki gök gürültüsü
bu sesle ağırlaşır
nice yiğidin türküsü
matemler destanlaşır dirilir
artık dillerde dolanır
Ahmet Rifki'nin öyküsü
dört bir yana fırlar
parçalanmış kolu bacağı
sadece gözleri ve dudakları sağ kalır
o dudaklardan usulca dosta selam süzülür
dökülen kanıyla abdest alırken
Anadolu toprağı
diker gözlerini uzaklara
gökyüzün de
kendisine gülümseyen
al bayrağı görür

"şahadet
gidip de dönmek mi
ölüp de ölmek mi
bir milletin bağrında kor olup
ilelebet sönmek mi"

acı haber tez yetişir sılaya

yaşlı ananın boynu bükülür
kimseye belli etmez elemi
vay benim yazım der
içten içe üzülür
lakin şehit anası olmak zor
yürek ezilse de baş dik tutulmalı
şimdi elde ne varsa satılmalı
Ahmet gibi yiğit borçlu yatırılmamalı

"Şehit olanın bedeni toprağa
ruhu Allah'a adanmıştır
Hakk'a varlığını hediye edenin
her iki cihanda da
defteri kapanmıştır"

mağrur bir edayla gider anne
Selahattin bakkalın yanına
varını yoğunu döker masasına
Selahattin bey hesap defterini gösterir
bak bakalım der
Ne yazıyor burada
anne okuma bilmez
çağırır komşusu Gülşah kızı
parasını eksik sanır
bağrına çöreklenir sızı
Gülşah kız deftere bakar
gördüğüne şaşar
gözlerinden sicim gibi yaşlar akar
hıçkırıklara boğulur
güç bela dilinden yazılanlar kurtulur

"Bu hesaplar Ahmet Rifki'nın kanıyla ödenmiştir vesselam"

Selahattin bey yaklaşır anneye
şefkatle omzuna dokunur
ve yıllar sonra o an söylediği sözler
bir evladının kaleminden
hece hece dökülür

"biz devlet deęiliz.
devlet kadar gcl olamayabiliriz.
ama devletin eriřemeyeceęi noktalara,
bizlerin ulařması gerekir.
Ahmet Rifkı vatan uęruna can verdi
buna karşılık bir kaç parça mal vermekten çekinecek miyiz?
helal olsun...
hiç olmazsa Allah katında bizlere řefaatchi olur
Allah onlardan razı olsun"
.....Selahattin ADİL Efendi

"Allah sizlerden razı olsun"

.